

ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ Κ. Δ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

«Έχει ο καιρός γυρίσματα» (Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, πρώτη μορφή 1853).

Η ιστορία του ελληνικού έθνους ακολουθεί μια κυματιστή καμπύλη μεταξύ «ευτυχίας» και «δυστυχίας»:

<i>Ευτυχία</i>	Ελληνικές Πόλεις (απαρχές - 145 π.χ.)	Μεσαιωνική Αυτοκρατορία (476 μ.χ. - 1453)	Νεοελληνικό Κράτος (1821 – σήμερα)
<i>Δυστυχία</i>	Ρωμαϊκή σκλαβιά (145 π.χ. - 476 μ.χ.)	Τουρκικός ζυγός (1453 - 1821)	

«Γενεαλογική σειρά» και «ιστορικές αποστολές» (τελική μορφή της ΙΕΕ 1860-1874 και 1885/86).

Η ιστορία του Ελληνισμού διαμορφώνεται από σειρά γενεών που διαδέχονται η μία την άλλη. Στην καθεμία αντιστοιχεί και μια ιστορική αποστολή παγκόσμιας σημασίας:

<i>Γενιά:</i>	Αρχαίος Ελληνισμός απαρχές - Αλέξανδρος	Μακεδονικός Ελληνισμός Μεγαλέξανδρος – Χριστός	Χριστιανικός Ελληνισμός Χριστός – ίδρυση Κ/πολης	Μεσαιωνικός Ελληνισμός Κ/πολη - 1453	Νέος Ελληνισμός 1204 – σήμερα (ανολοκλήρωτος)
<i>Αποστολή:</i>	Βάσεις του διανοητικού και πολιτικού βίου της ανθρωπότητας.	Εκπολιτισμός της «Ανατολής».	Αποδοχή και διάδοση του Θείου Λόγου.	1- Αναχαίτιση βαρβάρων 2- Εκχριστιανισμός της ΒΑ-Ευρώπης (3- Μεταρρύθμιση των εικονομάχων μένει ανολοκλήρωτη).	«Μεγάλη Ιδέα».